اذکاری در پی هر نماز فرض است که گوینده‌اش - یا انجام دهنده‌اش - زیان نمی‌بیند (و از پاداش محروم نمی‌گردد): سی و سه بار تسبیح گفتن و سی و سه بار حمد گفتن و سی و چهار بار تکبیر گفتن

از کَعب بن عُجْرة ـ رضی الله عنه ـ روایت است که رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ فرمودند: «مُعَقِّبَاتٌ لَا يَخِيبُ قَائِلُهُنَّ -أَوْ فَاعِلُهُنَّ- دُبُرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ، ثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَسْبِيحَةً، وَثَلَاثٌ وَثَلَاثُونَ تَحْمِيدَةً، وَأَرْبَعٌ وَثَلَاثُونَ تَكْبِيرَةً»: «اذکاری در پی هر نماز فرض است که گوینده‌اش - یا انجام دهنده‌اش – زیان نمی‌بیند (و از پاداش محروم نمی‌گردد): سی و سه بار تسبیح گفتن و سی و سه بار حمد گفتن و سی و چهار بار تکبیر گفتن».

[صحیح است] [به روایت مسلم]

پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ از اذکاری خبر می‌دهد که گوینده‌اش زیان نمی‌بیند و پشیمان نمی‌شود و بلکه ثواب این کلمات را خواهد داشت و این اذکار در پی هم و در پی نمازهای فرض می‌آیند و عبارتند از: سی و سه بار گفتن «سبحان الله» که به معنای پاک دانستن الله از هر نقص و عیب است. و سی و سه بار «الحمدلله» که توصیف الله به کمال تام به همراه محبت و بزرگداشت است. و سی و چهار بار «الله اکبر» است؛ و الله از هر چیزی بزرگ‌تر و باعزت‌تر است.

http://sunnah.global/hadeeth/fa/show/6259